

Warszawa, dnia 20 lipca 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 244/23

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Bednarczyk

protokolant: p.o. protokolanta sądowego Angelika Świecińska

po rozpoznaniu dnia 7 lipca 2023 r.

4. sprawy C. K., syna W. i K., ur. (...) w W.

5. oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 1 i 2 kk

6. na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciel prywatnego

7. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

8. z dnia 30 listopada 2022 r. sygn. akt III K 809/19

10. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uniewinnia C. K. od popełnienia zarzucanego mu czynu; kosztami postępowania w sprawie obciąża oskarżyciela prywatnego

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 244/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla			

Warszawy Pragi Południe w Warszawie z dnia 30 listopada 2022 r. sygn. akt III K 809/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach	

	faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			
1.1.5.	Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6.	Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	zarzut obrazy prawa materialnego art.212§1 i 2 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Odniesienie się do tego zarzutu jest niezwykle trudne, z tego bowiem powodu, iż jak się zdaje oba podmioty, a więc zarówno sąd jak i autor apelacji nie rozumieją instytucji prawa materialnego zawartej w art.1§2 kk. Tak więc zauważyć trzeba, iż sąd orzekający jak wynika z treści części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku uznał , iż oskarżony swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję art.212§1 i 2 kk. i następnie</p>			

ocenił społeczną
szkodliwość tego
bezprawnego jego
zdaniem
zachowania. Tak
wynika z logiki
jak wskazano wyżej
treści dyspozytywnej
wyroku. Nie można
bowiem oceniać
społecznej
szkodliwości czegoś,
czego osoba
oskarżona nie
dopuściła się, w
takim bowiem
wypadku jedynym
prawidłowym
rozstrzygnięciem
jest wyrok
uniewinniający.

Reasumując wpierw
musi nastąpić
ustalenie , iż
doszło do czynu,
następnie , iż jest
on bezprawny , a
więc wypełniający
dyspozycję jakiegoś
przepisu ustawy
karnej, a następnie
dopiero przy takich
ustaleniach sąd
ocenia społeczną
szkodliwość takiego
zachowania.

Oczywiście
zauważyć należy,
iż w uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku (k-339)
znajduje się passus
z którego można
wnioskować, iż sąd
rejonowy faktycznie
uznał , iż oskarżony
nie wypełnił
dyspozycji art.212§1
i 2 kk. bowiem czyn
jego cechował się

znikomą społeczną
 szkodliwością. Jeżeli
 nie jest to wyłącznie
 passus słowny, a
 faktycznie sąd uznał
 że sprawca nie
 wypełnia znamion
 zarzucanego czynu
 bowiem czyn
 cechuje się znikoma
 społeczną
 szkodliwością to
 ponownie
 przypomnieć trzeba
 jak wyżej. Może
 jednak być tak iż
 sąd miał na myśli
 jak zresztą wskazał
 w uzasadnieniu, iż
 sprawca nie ponosi
 odpowiedzialności
 karnej z uwagi na
 znikomą społeczną
 szkodliwość czynu.
 Jeżeli jednak co do
 powyższych kwestii
 istnieją wątpliwości
 to rozstrzygająca
 jest treść części
 dyspozytywnej
 wyroku. Zatem nie
 jest słusznym teza
 i zarzut apelacji
 odnośnie obrazy
 prawa materialnego.

Wniosek

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

Zwięźle o powodach
 uznania wniosku za
 zasadny, częściowo

zasadny albo niezasadny.				
3.2.	zarzut rażącego naruszenia przepisów postępowania tj. art.366 kpk. w zw. z art.2§2 kpk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Zarzut nie jest zasadny. Zasadnicze wątpliwości rodzi jego konstrukcja w której autor stawia pytania wobec sądu orzekającego, na które znaleźć może odpowiedź w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Odnośnie zaś kwalifikacji prawnej i ewentualności uznania przez sąd czy oskarżony wypełnił swym zachowaniem dyspozycję art.212§1 i 2 kk. sąd odwoławczy zajął stanowisko. W istocie wskazany wyżej zarzut mieści się w zarzucie błędu w ustaleniach faktycznych, bowiem dotyczy oceny materiału dowodowego, nie zaś				

faktu pominięcia lub nie przeprowadzenia jakiegokolwiek konkretnego dowodu, zresztą skarżący żadnego takiego dowodu nie wskazuje.			
Wniosek			
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
3-3.	Zarzut naruszenia przepisów postępowania tj. art.4 ,7 i 410 kpk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Na wstępie zauważyć trzeba, iż zarzut obarczony jest jak wnioskować trzeba z kierunku apelacji i strony reprezentowanej przez autora apelacji obarczony lapsusem językowym, albowiem jak się zdaje skarżącemu			

nie chodziło o to, iż sąd zinterpretował i ocenił materiał dowodowy i rozstrzygał wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, lecz odwrotnie. Dodatkowo zwrócić trzeba uwagę, iż kwestie ewentualnych rozstrzygnięć przez sąd ewentualnych wątpliwości reguluje inny jak wskazane w zarzucie przepis a mianowicie art.5§2 kpk. Niejasności co do przedmiotowego zarzutu nie rozstrzyga szczegółowa jego argumentacja tj pkt.1 i 2, albowiem jeden z nich dotyczy omawianej już wyżej kwestii wypełnienia przez oskarżonego dyspozycji art.212§1 i 2 kk. drugi zaś nie dotyczy jakichkolwiek wątpliwości, to bowiem iż oskarżyciel nie kierował prywatnych aktów oskarżenia wobec innych osób wypowiadających podobne jak oskarżony treści wynika choćby z akt przedmiotowej sprawy.

Wniosek				
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
3.4.	zarzuty z pkt.IV, V I VI	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Odnośnie tych zarzutów w części 5.2.1 uzasadnienia				
Wniosek				
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	brak tego rodzaju okoliczności	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego P. K.		

od popełnienia zarzucanego mu czynu.	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Na wstępie przypomnieć trzeba, iż jak wskazano w pkt.3.1 w ocenie przedmiotowej sprawy zachodzi zasadnicza trudność w interpretacji przedmiotowego wyroku polegająca na tym, iż z jednej strony sąd w części dyspozytywnej uznaje, iż oskarżony swym zachowaniem wypełnił dyspozycję karną zarzucanego mu czynu, z drugiej strony w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sąd wskazuje szereg argumentów w tym bogate orzecznictwo zarówno Europejskiego Trybunału Praw Człowieka jak i Sądu Najwyższego prowadzące w istocie do wniosku, iż nie wypełnił on owej dyspozycji art.212§1 i 2 kk. Jak wskazano jednak wyżej sąd odwoławczy interpretuje zaskarżone orzeczenie w razie wątpliwości poprzez</p>	

jego część
dyspozytywną.

Nie jest celowym
w ocenie Sądu
Okręgowego
przyczynienie w
całości jak wskazano
wyżej bogatego
orzecznictwa
cytowanego przez
sąd orzekający
odnośnie
przestępstwa
zniesławienia,
orzecznictwo to
bowiem i zawarte
tam tezy sąd
odwoławczy
podziela. Tym
bardziej, iż zdaniem
sądu odwoławczego
w przedmiotowej
sprawie sąd pomimo
cytowania szeregu
poglądów zawartych
w orzecznictwie jak
też doktrynie w
istocie wyciągnął
z nich wybiórcze
wnioski, a nadto
mimo wszystko nie
wziął pod uwagę
całości okoliczności
sprawy w tym
zwłaszcza całości
wypowiedzi
oskarżonego
cytowanej w portalu
"w Polityce pl. "Już
bowiem dokonując
lektury artykułu
z tego portalu
mającego stać się
podstawą do
skierowania przeciw
oskarżonemu
prywatnego aktu
oskarżenia a
załączonego do

niego (k27-28)
ewidentnym jest , iż
zawarta w zarzucie
aktu oskarżenia
wypowiedź
oskarżonego jest
wyrwanym z szerszej
wypowiedzi
fragmentem, co
więcej w istotnym
stopniu
wypaczającym sens
owej wypowiedzi.
Wypowiedź ta jeśli
analizować jej całość
a nie fragment nosi
cechy choćby krytyki
wobec własnego
środowiska w
używaniu
obraźliwych słów,
wypowiedź ta
zawiera stwierdzenie
iż słowa
protestujących mogą
powodować
poczucie zagrożenia
u pracowników (...),
wypowiedź ta jest
skierowana na ocenę
pracy jednego z
prezenterów (...),
wreszcie wypowiedź
ta wreszcie wskazuje
na ocenę braku
winy (...) za śmierć
Prezydenta P. A..
Tak więc oskarżyciel
prywatny z
obszernej
wypowiedzi
oskarżonego wybrał
jej fragment w
dodatku
wypaczający jej sens
i kontekst, a
pomijając
pojedyncze i
pozytywne
fragmenty. Ta

dowolność ma
jeszcze o tyle
paradoksalny
charakter , iż
oskarżyciel
prywatny
reprezentowany
przez podmiot
fachowy konstruując
zarzut aktu
oskarżenia szatkuje
niejako i tak
jak wspomniano
wyżej wyrwany z
kontekstu fragment
wypowiedzi
upatrując
pomówienia (...)
wyłącznie w
twierdzeniu ,
iż"...(…) prowadzi
przestępczą i
zbrodniczą
działalność jak
również jej
działalność
przyczyniła się do
śmierci Prezydenta
G. P. A." natomiast
dalszy fragment
wypowiedzi
oskarżonego
odnośnie
stalinowskiej i
nazistowskiej
propagandy nie
znalazł się w zarzucie
aktu oskarżenia, tak
jakby tego rodzaju
stwierdzenia nie
raziły oskarżyciela
prywatnego. Na
marginesie
zauważyć trzeba w
tym kontekście iż
odwoływanie się
autora apelacji w
swej argumentacji
do tych drugich słów
jest

beprzedmiotowe
właśnie dlatego ,
iż znalazły się
z jego własnej
woli poza zakresem
zarzutu. Wskazany
zamierzony lub nie
zabieg autora aktu
oskarżenia dowodzi
jednak tego, iż
w przedmiotowej
sprawie nie chodziło
o to by ochraniać (...)
przed pomówieniem
narażającym tą
instytucję przed
poniżeniem w opinii
publicznej i utratą w
ten sposób zaufania
potrzebnego do
pełnienia swej misji,
lecz o to by " o
coś" oskarżyć P. K..
Wydaje się bowiem ,
iż w polskich
uwarunkowaniach
historycznych
bardziej obraźliwym
i poniżającym w
oczach opinii
publicznej jest
zarzucenie działań o
charakterze
stalinowskim czy
nazistowskim
zwłaszcza jeśli
chodzi o instytucję
publiczną. W tym
miejscu przejść
trzeba do
wskazywanej
zarówno w doktrynie
jak i orzecznictwie
istoty pojęcia
poniżenia w opinii
publicznej mającego
prowadzić do utraty
zaufania w tym
wypadku
potrzebnego do

prowadzenia
określonej
działalności w ujęciu
prawnokarnym. Sąd
rejonowy (k-366)
analizował tą
kwestię dość
szczegółowo , co
więcej sam uznał, iż
w istocie wypowiedź
oskarżonego biorąc
pod uwagę o jaką i
o jakim charakterze
instytucję chodziło
zwłaszcza
porównując zasięg
społeczny tej
wypowiedzi
oskarżonego z
zasięgiem
działalności (...) to
w żaden sposób
nie mogła ona
spowodować utraty
zaufania
społeczeństwa
potrzebnej do
prowadzenia
działalności. Wszak
poza kontraktami
reklamowymi które
służą do
finansowania tej
działalności (...) jak
i inne media
publiczne
finansowane są w
dużym stopniu z
abonamentu
radiowo
telewizyjnego
obligatoryjnego dla
każdego
posiadającego
odbiornik radiowo
telewizyjny
niezależnie od tego
czy posiadacz w
ogóle korzysta z
produkcji mediów

publicznych. Co więcej ogromne połacie kraju pozbawione są możliwości korzystania z innego nadawcy radiowo telewizyjnego jak właśnie publiczny. Tak więc oceniając realne okoliczności przedmiotowej wypowiedzi w tym kontekście nie była ona w stanie w jakikolwiek sposób narazić (...) na jakiegokolwiek zakłócenia w jej działalności. Tym bardziej że jak wspomniano wyżej była ona wyrwanym z szerszego tekstu fragmentem, który to tekst czytany w całości miał inny wydźwięk , a wreszcie w istocie nie dotyczył samej (...) tylko jednego z jej pracowników. W tej sytuacji jeśli założyć że uczestnik opinii publicznej zapoznał by się z tym tekstem to w istocie mógłby odnieść inne wrażenie jak autor aktu oskarżenia i apelacji. Tym miejscu o czym również wspomina sąd orzekający dodać trzeba i uwypuklić fakt iż czyn jakiego miał by dopuścić się oskarżony musiał by w jego mniemaniu

poprzez rozpowszechnienie chcieć poniżyć (...) i chcieć poprzez to spowodować utratę zaufania. Znowu powracając do całości tekstu zauważyć trzeba, iż ma on charakter krytyczny co do języka debaty społecznej i politycznej, a oskarżony także krytycznie odnosi się do języka używanego przez własne środowisko. W tej sytuacji w żaden sposób nie można przypisać oskarżonemu woluntatywnego zamiaru poniżenia czy to w sposób bezpośredni czy też wynikowy. Reasumując w ocenie sądu odwoławczego oskarżony w ogóle swoim zachowaniem nie wypełnił dyspozycji art.212§1 i 2 kk. Ocena sądu rejonowego jak się zdaje wynika z samego faktu wypowiedzenia określonych słów wobec oskarżyciela prywatnego, jak i jego subiektywnych odczuć, lecz nie jest to wystarczające dla przypisania wypełnienia ustawowych znamion art.212§1 i

2 kk. Jeżeli zaś chodzi o odczucia subiektywne oskarżyciela prywatnego, to przypomnieć trzeba, iż norma wskazanego wyżej przepisu służy ochronie godności człowieka przede wszystkim. Inne zaś miary wolności słowa w sensie krytyki przykładać należy jeśli wypowiedź krytyczna dotyczy osoby czy instytucji publicznej zaangażowanej w debatę publiczną a taką instytucją jest ze swej natury i misji (...). Jeśli zaś uczestniczy w debacie publicznej nawet jeśli tylko jest jej forum to tego rodzaju instytucja musi liczyć się z krytyką nawet jeśli zawiera ona wypowiedzi subiektywnie obraźliwe.

Biorąc pod uwagę powyższą argumentację sąd odwoławczy doszedł do wniosku, iż zaskarżony wyrok należało zmienić i uniewinnić oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>			
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

1.1.8. Zapłaty i prawnie i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	o kosztach procesu orzeczono na podstawie art.632 kpk.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela prywatnego	
Rozstrzygnięcie, rozstrzygnięcia	brak albo	

ustalenie, którego dotyczy apelacja			
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana